

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 868

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 5 decembrie 2003

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 427 din 18 noiembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.....	1-4		
Decizia nr. 429 din 18 noiembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a), art. 2 alin. 1 lit. f) și ale art. 6 din			
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		1.387. — Hotărâre privind diminuarea cheltuielilor și deficitului bugetului de stat și suplimentarea cheltuielilor și deficitului bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pe anul 2003	6-7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 427

din 18 noiembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Florentina Baltă — procuror
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Luminița Mari-Jeane Eftimie în Dosarul nr. 938/2003 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

La apelul nominal răspund părțile Tudora Ispas și Florin Naidin, prin reprezentant, lipsind autoarea excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Părțile prezente solicită Curții Constituționale respingerea excepției ca fiind neîntemeiată, depunând în acest sens note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001, arătând că termenul reglementat de acest text de lege nu încalcă dispozițiile constituționale prevăzute de art. 44, referitoare la dreptul de proprietate privată, și invocă jurisprudența Curții Constituționale în această materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 aprilie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 938/2003, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Luminița Mari-Jeane Eftimie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, se arată că prin reglementarea prevăzută de art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 se aduce atingere directă dreptului de proprietate și imprescriptibilității acestui drept, întrucât se limitează expres posibilitatea de a cere în justiție constatarea nulității absolute a unor acte juridice de înstrăinare care au drept obiect imobile preluate în mod abuziv de stat.

Autoarea excepției consideră că argumentul potrivit căruia „justificarea majoră a adoptării acestei prevederi a fost aceea a asigurării securității circuitului civil” este neîntemeiat, acțiunile foștilor proprietari urmând a fi supuse controlului justiției. Se susține că „nu ar plana nici un fel de insecuritate asupra circuitului juridic, a motiva în acest fel adoptarea acestui art. 46 alin. (5) însemnând a suspecta justiția că nu ar fi capabilă să-și îndeplinească rolul, acela de garant al legalității și al statului de drept, conform art. 123 din Constituția României”.

Se mai arată că prin instituirea termenului prevăzut de art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001, foștii proprietari sunt împiedicați să promoveze acțiuni în justiție în situațiile în care au aflat cu întârziere de existența unor contracte de vânzare-cumpărare încheiate cu încălcarea dispozițiilor legale, din cauza refuzului autorităților care le-au încheiat de a le comunica, fiind nesocotit astfel dreptul de proprietate, drept real imprescriptibil, ocrotit de art. 41 din Constituție.

Judecătoria Sectorului 4 București apreciază că textul de lege invocat nu afectează regimul proprietății, ci pe acela al nulității anumitor acte juridice civile, care, de altfel, fiind reglementat de lege (imprescriptibilitatea acțiunilor în nulitate absolută este prevăzută de Decretul nr. 167/1958), iar nu de Constituție, oferă legiuitorului posibilitatea de a deroga de la normele generale, când situații speciale o impun.

De asemenea, textul atacat nu interzice accesul la justiție ori controlul judecătoresc, ci doar stabilește condițiile de exercițiu al acțiunii în nulitatea unei convenții și limitele în care aceasta poate fi exercitată.

Rămâne la latitudinea legiuitorului de a stabili situațiile în care este oportună limitarea în timp a exercițiului unor acțiuni, în funcție de specificitatea unor domenii, pentru a nu se perpetua la nesfârșit rezolvarea unor situații juridice deosebite și incertitudinea ce planează asupra lor.

În concluzie, instanța apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul arată că dispozițiile art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 dau expresie particularităților specifice regimului juridic al nulității actelor de înstrăinare având ca obiect imobile ce cad sub incidența legii și sunt menite să grăbească clarificarea situației juridice a acestora, prevenind eventualele contestații sau litigii privind titlul juridic în temeiul căruia sunt stăpânite și folosite asemenea imobile.

Derogarea de la dreptul comun în materia prescripției extinctive, prin instituirea unui termen special, în care persoanele interesate se pot adresa autorităților publice, nu reprezintă o încălcare a art. 41 din Constituție, ci o normă juridică specială față de reglementarea generală, impusă de necesitatea tranșării situației juridice a unor imobile.

Prin urmare, se apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că instituirea unui termen derogator de la dreptul comun, înăuntru cărui o persoană are posibilitatea de a se adresa instanței de judecată, nu încalcă art. 21 din Constituție. Reglementarea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate stabili reguli deosebite în considerarea unor situații speciale.

Pe de altă parte, se apreciază că dreptul fostului proprietar de a i se restitui imobilul se naște în viitor, astfel încât prevederile privind garantarea și ocrotirea proprietății, consacrate de art. 41 din Constituție, se aplică numai după reconstituirea dreptului de proprietate, ca efect al aplicării dispozițiilor Legii nr. 10/2001. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională prin deciziile nr. 41/2003 și 43/2003.

În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 123 din Constituție, se precizează că aceste critici sunt nerelevante pentru soluționarea excepției, neavând incidență în cauză.

Se consideră astfel că prevederile art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate,

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile

legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001. Textul legal criticat are următorul conținut:

— Art. 46 alin. (5): *„Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.“*

Termenul de un an, prevăzut de textul de lege criticat, a fost prelungit succesiv cu câte trei luni, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 13 august 2001, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 145/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 12 noiembrie 2001.

Autoarea excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 21, 41 și 123 din Constituția României, care, ulterior sesizării, a fost modificată și completată prin Legea de revizuire nr. 429/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003, republicată de Consiliul Legislativ, în temeiul art. 152 din Constituție, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din data de 31 octombrie 2003, cu reactualizarea denumirilor și dându-se textelor o nouă numerotare. Textul constituțional are următorul conținut:

— Art. 21 alin. (1) și (2): *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngrădi exercitarea acestui drept.“;

— Art. 44 alin. (1) și (2): *„(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. [...]“;

— Art. 124: *„(1) Justiția se desfășoară în numele legii.*

(2) Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

(3) Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, de exemplu, prin Decizia nr. 33 din 28 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 390 din 5 iunie 2003, și prin Decizia nr. 296 din 8 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 12 august 2003.

Cu acel prilej s-a reținut că liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se desfășoară actul de justiție, a căror stabilire este de competența exclusivă a legiuitorului, soluție ce rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 125 alin. (3), potrivit cărora *„Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege“*.

În considerentele aceleiași decizii se reține că, pentru situații deosebite, legiuitorul poate stabili reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procesuale, astfel încât liberul acces la justiție să nu fie afectat.

În jurisprudența sa Curtea a constatat că „instituția prescripției, în general, și termenele în raport cu care își produce efectele aceasta nu pot fi considerate de natură să îngreuească accesul liber la justiție, finalitatea lor fiind, dimpotrivă, de a-l facilita, prin asigurarea unui climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a acestui drept constituțional, prevenindu-se eventualele abuzuri și limitându-se efectele perturbatoare asupra stabilității și securității raporturilor juridice civile.

Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. [...] Art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 recunoaște dreptul titularului la exercitarea acțiunii în constatarea nulității absolute a actelor juridice de înstrăinare a imobilelor preluate în mod abuziv și asigură posibilitatea de valorificare a acestuia în cadrul unui termen, impus de rațiuni sociale majore, respectiv de evitarea unor stări de incertitudine prelungite în ceea ce privește raporturile juridice civile, precum și de asigurarea stabilității și securității acestora, cu atât mai importante cu cât au ca obiect dreptul de proprietate“.

În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 44 din Constituție, Curtea constată că, în argumentarea criticii sale, autorul excepției pleacă de la o premisă greșită constând în absolutizarea exercițiului prerogativelor dreptului său de proprietate, făcând abstracție de prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, republicată, potrivit cărora *„conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege“*, ca și de cele ale art. 136 alin. (5) care consacra caracterul inviolabil al proprietății private, *„în condițiile legii organice“*.

Potrivit acestor dispoziții, legiuitorul ordinar este, așadar, competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Sub acest aspect, Curtea constată că, prin reglementarea dedusă controlului, legiuitorul nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale.

Pe de altă parte, Curtea constată că imprescriptibilitatea, consfințită cu titlu de principiu în legislația civilă, nu este consacrată ca atare de Constituție. Așa fiind, legiuitorul poate, în considerarea unor rațiuni majore, să deroge de la acest principiu, așa cum a procedat prin norma dedusă controlului, fără a îndreptăți calificarea reglementării respective ca fiind neconstituțională.

Mai mult, independent de rațiunile înfățișate, împrejuraarea că persoana interesată, deși cunoștea sau ar fi trebuit să cunoască termenul de introducere a acțiunii în constatarea nulității, precum și consecințele juridice ale nerespectării acestuia, nu s-a conformat exigenței legale,

aceasta invocând, de fapt, propria sa culpă (cu atât mai puțin scuzabilă cu cât respectivul termen a fost prelungit de două ori), lipsește de îndreptățire critica reglementării în cauză, potrivit principiului „*nemo auditur propriam turpitudinem allegans*“.

În sfârșit, referitor la invocarea, în susținerea criticii de neconstituționalitate, a art. 124 din Constituție, Curtea reține că aceasta este irelevantă, între textul legal dedus controlului și norma constituțională invocată nefiind posibilă nici o coliziune, date fiind domeniile de incidență diferite.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1, al art. 2—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Luminița Mari-Jeane Eftimie în Dosarul nr. 938/2003 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 noiembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 429

din 18 noiembrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a), art. 2 alin. 1 lit. f) și ale art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

deoarece textele criticate de autor nu înfrâng principiul neretroactivității legilor. De asemenea, nu se poate susține că se aduce atingere dreptului de proprietate privată, confiscarea mărfurilor, produselor sau sumelor de bani care au servit sau au fost destinate să servească la săvârșirea anumitor contravenții determinate ori care au fost dobândite prin săvârșirea contravenției constituind o măsură pe care legiuitorul are libertatea să o adopte în conformitate cu prevederile art. 44 alin. (9) din Constituție, republicată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 aprilie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 888/CV/2003, **Tribunalul București — Secția a VIII-a Conflicte de muncă și litigii de muncă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. a), art. 2 alin. 1 lit. f) și ale art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată, cu modificările și completările ulterioare.**

Excepția a fost ridicată, în dosarul de mai sus, de recurenta Societatea Comercială „Lampres” — S.R.L.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a), art. 2 alin. 1 lit. f) și ale art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lampres” — S.R.L. în Dosarul nr. 888/CV/2003 al Tribunalului București — Secția a VIII-a Conflicte de muncă și litigii de muncă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată,

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile art. 1 lit. a) din Legea nr. 12/1990, potrivit cărora efectuarea de acte sau fapte de comerț de natura celor prevăzute de Codul comercial sau în alte legi, fără îndeplinirea condițiilor stabilite de lege, constituie contravenție și se sancționează cu amenda contravențională prevăzută de art. 2 alin. 1 lit. f) din același act normativ, ar încălca principiul constituțional al neretroactivității legii consacrat de art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, întrucât condițiile speciale prevăzute de textul criticat sunt menționate în Ordonanța Guvernului nr. 27/2000, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2000, acte normative ce au intrat în vigoare ulterior Legii nr. 12/1990.

Referitor la art. 6 din Legea nr. 12/1990, autorul excepției consideră că acesta încalcă dispozițiile art. 41 alin. (7) din Constituție, deoarece confiscarea sumei obținute din vânzarea mărfurilor aduce atingere protecției proprietății private, având în vedere că valoarea supusă confiscării include și suma de bani reprezentând contravaloarea unor mărfuri dobândite în mod licit și reinvestită ulterior.

Tribunalul București – Secția a VIII-a Conflicte de muncă și litigii de muncă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece legiuitorul are dreptul să stabilească faptele ce constituie contravenție și care constituie activități comerciale ilicite. Aplicarea acestor dispoziții și încadrarea juridică a faptelor comise constituie atributul organelor de aplicare a legii. Art. 6 din Legea nr. 12/1990 se referă la bunuri ce rezultă din activități ilicite (contravenții) și nu la bunuri dobândite în mod licit. Prezumția de legalitate a dobândirii bunurilor este răsturnată numai în cazul în care se constată săvârșirea unei contravenții.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, „Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției”. Or, aspectele invocate de autorul excepției se referă la modul de aplicare a legii în timp, care este un atribut exclusiv al instanțelor judecătorești.

Dispozițiile art. 6 din Legea nr. 12/1990 se referă la bunuri sau venituri al căror caracter ilicit a fost deja stabilit. Prin textul contestat se stabilesc condițiile în care se realizează confiscarea acestor bunuri, caracterul lor ilicit rezultând tocmai din constatarea contravenției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctul lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la

prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 lit. a), art. 2 alin. 1 lit. f) și art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 8 august 1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 20 iunie 1991, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut:

— Art. 1 lit. a): „*Constituie activități comerciale ilicite și atrag răspunderea contravențională sau penală, după caz, fața de cei care le-au săvârșit, următoarele fapte:*

a) *efectuarea de acte sau fapte de comerț de natura celor prevăzute în Codul comercial sau în alte legi, fără îndeplinirea condițiilor stabilite prin lege;*”;

— Art. 2 alin. 1 lit. f): „*Constituie contravenții faptele prevăzute în art. 1 lit. a)–k), dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii penale, infracțiuni și se sancționează după cum urmează: [...]*

i) *faptele de la lit. a), b), e), g), i), j) și k), în cazul în care au fost săvârșite de persoane juridice, cu amendă de la 600.000 lei la 2.000.000 lei.*”;

— Art. 6: „*Mărfurile sau produsele care au servit sau au fost destinate să servească la săvârșirea vreuneia din faptele prevăzute de art. 1 lit. a), b), a), e), g) și j), dacă sunt ale contravenientului sau ale agentului economic, precum și sumele de bani și lucrurile dobândite prin săvârșirea contravenției se confiscă și se valorifică în condițiile legii, contravaloarea lor făcându-se venit la bugetul administrației publice centrale.*

Veniturile obținute ilicit de persoanele fizice sau juridice din activitățile prevăzute la art. 1, precum și încasările în întregime din vânzarea mărfurilor a căror proveniență nu este dovedită se confiscă și se fac venit la bugetul administrației publice centrale.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile art. 15 alin. (2) și ale art. 41 alin. (7) din Constituție. În urma aprobării Legii de revizuire a Constituției și a republicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, prevederile constituționale au următorul conținut:

— Art. 15 alin. (2): „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.*”;

— Art. 44 alin. (8): „*Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile art. 1 lit. a) și ale art. 2 alin. 1 lit. f) din Legea nr. 12/1990 încalcă principiul neretroactivității legilor, consacrat prin art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât permite aplicarea de sancțiuni contravenționale pentru încălcarea unor norme stabilite ulterior, prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, și anume pentru comercializarea băuturilor alcoolice, fără autorizație de comercializare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că susținerea referitoare la încălcarea principiului neretroactivității legilor este nefondată întrucât nu este vorba de fapte anterioare dispoziției legale atacate, ci de fapte ulterioare, intrând, în consecință, în sfera temporală de aplicabilitate a legii.

Este nefondată și susținerea că măsura confiscării dispusă prin art. 6 din Legea nr. 12/1990 ar contraveni dispozițiilor art. 44 alin. (8) din Constituție, republicată, dat fiind că măsura la care se referă autorul excepției se întemeiază tocmai pe prevederile textului constituțional menționat, care în alin. (9) prevede că bunurile destinate, folosite sau rezultate din contravenții — situație în care se găsește și suma de bani confiscată de la autorul excepției — pot fi confiscate în condițiile legii.

Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 1 lit. a) și ale art. 6 alin. 1 și

2 din Legea nr. 12/1990, republicată și modificată, respingând excepții de neconstituționalitate având același obiect, prin deciziile nr. 48 din 10 martie 1998 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 22 aprilie 1998), nr. 150 din 17 aprilie 2003 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292 din 25 aprilie 2003) și nr. 300 din 1 iulie 1997 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 22 octombrie 1997).

Deoarece în speță nu au fost invocate elemente noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor menționate mai sus își păstrează valabilitatea și în acest caz, astfel încât prezenta excepție de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d), al art. 147 alin. (4), al art. 15 alin. (2) și al art. 44 alin. (8) din Constituție, republicată, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și al art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. a), art. 2 alin. 1 lit. f) și ale art. 6 din Legea nr. 12/1990 privind protejarea populației împotriva unor activități comerciale ilicite, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lampres” — S.R.L. în Dosarul nr. 888/CV/2003 al Tribunalului București — Secția a VIII-a Conflicte de muncă și litigii de muncă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 noiembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Afrodită Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind diminuarea cheltuielilor și deficitului bugetului de stat și suplimentarea cheltuielilor și deficitului bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pe anul 2003

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, al art. III alin. (2) din Legea nr. 500/2003 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 87/2003 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2003, al art. 45 din Ordonanța de urgență a Guvernului privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate nr. 150/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă diminuarea cheltuielilor, respectiv a Fondului de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului și a deficitului bugetului de stat pe anul 2003 cu suma de 2.000.000.000 mii lei.

Art. 2. — (1) Se aprobă suplimentarea cheltuielilor și deficitului bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pe anul 2003 cu suma de 2.000.000.000 mii lei, după cum urmează:

a) 523.000.000 mii lei la Cap. 62.16 „Servicii medicale și medicamente“, pentru efectuarea plăților în contul datoriilor înregistrate la 31 decembrie 2002 pentru servicii medicale și medicamente în limita indicatorilor realizați, fiind interzisă încheierea de angajamente legale din această sumă;

b) 737.000.000 mii lei la Cap. 62.16 „Servicii medicale și medicamente“ pentru medicamente cu și fără contribuție personală acordate asiguraților în tratamentul ambulatoriu, în vederea plății datoriilor înregistrate, pentru o perioadă mai mare de 90 de zile, la medicamentele eliberate prin farmaciile cu circuit deschis în limita contractelor încheiate în anul 2003;

c) 510.000.000 mii lei la Cap. 62.16 „Servicii medicale și medicamente“ pentru decontarea serviciilor medicale spitalicești aferente anului 2003 în vederea achitării drepturilor salariale în cadrul indicatorilor realizați;

d) 74.200.000 mii lei la Cap. 62.16 „Servicii medicale și medicamente“, pentru servicii medicale de urgență prespita-

licești și alte tipuri de transport medical, în vederea acoperirii unor cheltuieli aferente anului 2003;

e) 155.800.000 mii lei la Cap. 73.16 „Cheltuieli de administrare a fondului“, titlul „Cheltuieli de capital“.

(2) Deficitul bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate se acoperă din disponibilitățile din anii precedenți înregistrate la acest buget.

(3) Se autorizează Ministerul Sănătății, prin Casa Națională de Asigurări de Sănătate, să introducă modificările prevăzute la alin. (1) în volumul și în structura bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pe anul 2003 și să le comunice Ministerului Finanțelor Publice în termen de 5 zile.

(4) Ordonatorii de credite răspund de modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumelor alocate potrivit prezentei hotărâri.

Art. 3. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările prevăzute la art. 1 în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2003.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Ovidiu Brânzan

p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 27 noiembrie 2003.
Nr. 1.387.

P R E Ţ U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2004
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual	Valoarea abonamentului trimestrial			
		— lei —	Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	9.875.000	2.468.750	2.715.750	2.987.500	3.286.000
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	1.780.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	7.900.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000	1.975.000
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	12.500.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000	3.125.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	2.530.000	632.500	632.500	632.500	632.500
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	10.680.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000	2.670.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	9.850.000	2.462.500	2.462.500	2.462.500	2.462.500
8.	Colecția Legislația României	2.500.000	625.000	687.500	756.500	832.500
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	4.150.000	1.038.000	1.141.500	1.255.500	1.381.500
10.	Repertoriul actelor normative	625.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	470.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	2.500.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ menționate la punctele 1–7 sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 19%, iar cele menționate la punctele 8–12 sunt scutite de T.V.A.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ ASTOR-MED — S.R.L. — Iași, str. Sucidava nr. 2, bl. U2, sc. C, ap. 2 (telefon/fax: 0232/27.91.76, 0232/25.84.27)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro